

ON THE RECORD

‘Moderne games moeten spelers uren binden aan het spel. Ze zijn niet de dood van het verhaal – integendeel.’

Auteur **Jeff Kinney** in *de Volkskrant*

‘Ik hou van de muziek die Stromae maakt. Hij is een van de weinigen van zijn generatie die de melodie niet verbannen hebben.’

Zanger **Toto Cutugno** in *Le Monde*

‘Oscar Wilde is de Christusfiguur voor homo’s. Zijn “kruisiging” was de eerste stap in de bevrijding van homoseksualiteit uit de taboesfeer.’

Acteur **Rupert Everett** in *Le Figaro*

‘Humor is tragedie plus tijd.’

Cabaretier **Henry van Loon** in *HP De Tijd*

Cabaretière en schrijfster Paulien Cornelisse reist door ons land met *Om mij moverende redenen*. In haar bagage: een lading mos.

In maart 2016 spraken we elkaar over uw boek *De verwarde cavia*, nu spreken we elkaar over een show vol mos. Heeft de cavia u naar het mos geleid?

PAULIEN CORNELISSE: Dat had gekund, maar zo is het niet gegaan. Mijn voorstellingen en boeken (Cornelisse publiceerde al drie boeken over de eigenaardigheden van het Nederlands, nvdr) groeien uit ideeën die in mijn hoofd belanden. Het boek over de cavia ontstond vanuit een plotse gedachte aan een cavia die op kantoor werkt. En het mos ontdekte ik dankzij een trip naar Kopenhagen. Ik reisde erheen om aan *Om mij moverende redenen* te werken. Dat was nodig. Intussen ben ik moeder, en een kind is niet alleen inspirerend maar ook heel absorberend. Dus trok ik er enkele dagen op uit om na te denken waarover ik het in de show wilde hebben.

Waarom was Kopenhagen de perfecte plek?

CORNELISSE: Ik spreek geen Deens en er is daar niet veel wat je echt móét zien. Ik was dus er op mezelf aangewezen. En op de botanische tuin. Daar stond een kas vol mos. Toen heb ik me daarin verdiept. Zo bestaat er korstmos dat maar een centimeter per eeuw groeit. Het is ouder dan de mens en zal de mensheid wellicht overleven. Het bestaat op de eenvoudigste manier. Dat vind ik een ontzettend troostrijk beeld: te midden een wereld waar aanslagen gepleegd worden en een man als Donald Trump president kan worden, blijft het korstmos onveranderlijk. In Japan, een land dat me al fascineert sinds ik op mijn vijfde

© Tessa Posthuma de Boer

PAULIEN CORNELISSE

‘De troost van korstmos’

Door **ELS VAN STEENBERGHE**

geïntrigeerd raakte door Japanse hout-sneden, zijn er zelfs mosclubs. Een lid van een van die clubs vertelde me dat zij door het korstmos van job veranderd was. (*droog*) Korstmos kan dus ook concreet advies geven.

Ook uw decor bestaat uit mos.

CORNELISSE: Er staan een karretje en een kas vol korstmos op het podium. Ik ga zelfs even in die kas liggen terwijl er sneeuw overheen dwarrelt. En ik laat Robert Schumanns *Kinderszenen* horen. Ja hoor, zie er gerust een verlangen in naar een zachtere, gedemptere wereld. Ook dat is mogelijk een gevolg van het moederschap. Sindsdien verdraag ik de actualiteit moeilijker. Al betekent dat niet dat ik alle

‘Sinds ik moeder ben verdraag ik de actualiteit moeilijker.’

ellende uitvoerig becommentarieer tijdens de show.

Waarom niet?

CORNELISSE: Ik besef dat veel collega-cabaretiers dat net wél doen. Ik heb het eerder over hoe het voelt om het nieuws niet aan te kunnen. Er zijn wel meer mensen die dat ervaren. En in *Om mij moverende redenen* ga ik daar dieper op in door me af te vragen waarom mensen alles wat ze zeggen of denken zo belangrijk vinden. Als een kind een meltdown heeft, denk je: is het moe, heeft het honger? Wanneer je als volwassene een dip hebt, denk je meteen dat je mislukt bent of dat je het slachtoffer bent van je jeugd. Terwijl je je gewoon moet afvragen of je misschien honger hebt. We vergeten onze basisbehoeften. Daarover maak ik grappen, en over onze absurde neiging om alles te willen begrijpen...

... of om een spiegelwand in een toilet te installeren, zoals de perstekst meldt.

CORNELISSE: Bijvoorbeeld. In Kopenhagen at ik in een visrestaurant waar je aan tafeltjes naast een aquarium zat. De siervisjes in dat aquarium leken weg te kijken van de borden. En als je er naar het toilet ging, zag je jezelf neerzigen en keek je jezelf aan terwijl je je behoefte deed. Ik was de jongste in het hele restaurant en zelfs ik vond dat al erg confronterend! Mijn show is een grappiger training in het omgaan met onze vergankelijkheid. Zodat iedereen opgelucht en met een grote glimlach naar huis kan. (*lacht*)

Om mij moverende redenen, vrijdag 4 januari in CC Stroming in Evergem. Later onder meer te zien in Herentals, Leuven, Aalst, Tongeren, Antwerpen en Roeselare.

Info: www.pauliencornelisse.nl